

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 26. april 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-207/16	Ministerio Fiscal Sagen vedrører: 1) Er det muligt at fastslå, om der er tale om en tilstrækkelig grov kriminalitet, som retfærdiggør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartrets artikel 7 og 8, ved alene at tage den straf i betragtning, som kan idømmes for den efterforskede forbrydelse, eller er det tillige nødvendigt at fastslå, at der i forbindelse med den kriminelle adfærd foreligger særlige niveauer for krænkelse af individuelle og/eller kollektive retsgoder? 2) Hvis man ved fastsættelsen af forbrydelsens grovhed udelukkende henholder sig til den straf, der kan idømmes, og til Unionens forfatningsmæssige principper, som Domstolen har anvendt i dom af 8. april 2014 som kriterium for en streng efterprøvelse af direktivet, hvad bør denne minimumsgrænse i påkommende tilfælde da være? Ville det være foreneligt med en generel bestemmelse om en grænse på tre års fængsel?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Følger til orientering: Erhvervsministeriet Datatilsynet	GA	03.05.18
Forenede sager C-293/17 og C-294/17	Coöperatie Mobilisation for the Environment og Vereniging Leefmilieu m.fl. 1. Kan en aktivitet, der ikke er omfattet af begrebet projekt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen Naturstyrelsen	Mundtlig forhandling	03.05.18

	<p>26), fordi den ikke er et fysisk indgreb i det naturlige miljø, være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206), da følgerne af aktiviteten kan have væsentlige følger for et Natura 2000-område? 2. Såfremt tilførsel af gødning på eller i jorden er et projekt, og såfremt dette lovligt fandt sted, før artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) fandt anvendelse på et Natura 2000-område, og såfremt gødskning på eller i jorden stadig finder sted, må det da antages, at der er tale om et og samme projekt, uanset gødskningen ikke altid har fundet sted på de samme parceller, med samme mængder og med samme teknikker? Har det ved afgørelsen af, om der er tale om et og samme projekt, betydning, at kvælstofaflejringer hidrørende fra tilførslen af gødning på eller i jorden ikke er øget, efter at Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) har fundet anvendelse på Natura 2000-området? 3. Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en aktivitet, der hænger uløseligt sammen med et projekt og derfor også må anses for et projekt, såsom en malkekvægsbedrifts græsning af kvæg, er undtaget fra godkendelsespligten, og aktiviteten således ikke behøver en individuel godkendelse, såfremt følgerne af den aktivitet, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning?</p> <p>[...]</p>			
C-239/17	<p>Teglgård og Fløjstrupgård (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i et kalenderår, og der derfor skal ske nedsættelse af landbrugerens direkte betalinger, jf. artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1782/2003 sammenholdt med artikel 66, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 796/2004, skal støttenedsættelsen da beregnes på baggrund af landbrugerens direkte betalinger</p> <p>a. i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse finder sted, eller</p> <p>b. i det (senere) kalenderår, hvor den manglende overholdelse fastslås/konstateres?</p> <p>2. Er resultatet det samme i henhold til de efterføl-</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Miljø- og Fødevarerministeriet</p>	GA	17.05.18

	<p>gende regler i artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning nr. 73/2009 sammenholdt med artikel 70, stk. 4 og stk. 8, litra a), i Kommissionens forordning nr. 1122/2009?</p> <p>3. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i 2007 og 2008, men den manglende overholdelse først fastslås/konstateres i 2011, er det da Rådetsforordning nr. 1782/2003 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 796/2004, der finder anvendelse ved fastsættelsen af støtten, eller er det Rådets forordning nr. 73/2009 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 1122/2009, der finder anvendelse?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
Forende sager C-331/16 og C-366/16	<p>K. m.fl.</p> <p>Skal EU-retten, navnlig unionsborgerskabsdirektivets artikel 27, stk. 2, alene eller i sammenhæng med chartrets artikel 7, fortolkes således, at en ansøgning om opholdstilladelse, som er indgivet af en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering, kan afslås af en medlemsstat på grund af den trussel, som udgår fra tilstedeværelsen i samfundet af dette familiemedlem, som i en anden medlemsstat er blevet udelukket fra flygtningestatus i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1F og kvalifikationsdirektivets artikel 12, stk. 2, fordi han har været involveret i faktiske omstændigheder i en konkret historisk-samfundsmæssig sammenhæng i oprindelsesstaten, hvorved antagelsen af, at truslen fra dette familiemedlems adfærd i opholdsmedlemsstaten er umiddelbar og reel, udelukkende støttes på en henvisning til afgørelsen om udelukkelse, uden at der herved sker en vurdering af risikoen for recidiv i opholdsmedlemsstaten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	02.05.18
C-51/17	<p>Ilyés et Kiss</p> <p>1) Skal et kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, og der – som følge af fjernelser af et urimeligt kontraktvilkår, som fastsatte en forskel mellem sælgerkurs og køberkurs samt forpligtelsen til at bære den deraf følgende kursrisiko – er blevet indføjet i aftalen ex tunc som følge af lovgivers indgriben, der udspringer af retssager om ugyldighed, der har påvirket et stort antal aftaler, anses for at være et vilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, og som derfor er omfattet af direktivets anvendelsesområde? 2) Hvis det</p>	Justitsministeriet	GA	03.05.18

<p>kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er omfattet af direktivets anvendelsesområde, skal undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 2, da fortolkes således, at den også gør sig gældende for et kontraktvilkår, som er i overensstemmelse med [bindende] love som omhandlet i præmis 2[5] i Domstolens dom RWE Vertrieb AG (C-92/11), som er blevet vedtaget eller er trådt i kraft efter aftalens indgåelse? Skal anvendelsesområdet for nævnte undtagelse ligeledes omfatte et kontraktvilkår, som er blevet indføjet i aftalen ex tunc efter aftalens indgåelse som følge af en lov, der afhjælper den ugyldighed, som udspringer af den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der forhindrer, at aftalen opfyldes? 3) Såfremt der i overensstemmelse med svarene på de foregående spørgsmål kan foretages en undersøgelse af den urimelige karakter af det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, skal kravet om en klar og forståelig affattelse, som direktivets artikel 4, stk. 2, henviser til, da fortolkes således, at dette krav også er opfyldt, når den lovbestemte og nødvendigvis generelt affattede oplysningspligt er opfyldt på de vilkår, der er beskrevet under de faktiske omstændigheder, eller skal der ligeledes fremlægges oplysninger om risikoen for forbrugeren, som finansieringsinstituttet er bekendt med, eller som det kan have adgang til på tidspunktet for aftalens indgåelse? 4) Er den omstændighed, at kontraktvilkårene vedrørende muligheden for ensidig ændring og forskellen mellem sælgerkurs og køberkurs – som flere år senere viste sig at være urimelige – på tidspunktet for aftalens indgåelse indgik i aftalen sammen med vilkåret vedrørende placering af kursrisikoen, relevant for så vidt angår kravet om klarhed og gennemsigtighed og det i stk. 1, litra i), i bilaget til direktivet fassatte, med henblik på fortolkningen af direktivets artikel 4, stk. 1, således at forbrugeren, som kumulativt virkning af disse vilkår, reelt på ingen måde kunne forudse, hvordan hverken betalingsforpligtelserne eller ordningen for ændring af disse forpligtelser ville ændre sig efterfølgende? Eller skal der ikke tages højde for kontraktvilkår, som efterfølgende er blevet erklæret urimelige i forbindelse med undersøgelsen af den urimelige karakter af det vilkår, der fastlægger kursrisikoen? 5) Hvis den nationale ret erklærer, at det kontraktvilkår, hvorefter kursrisikoen påhviler forbrugeren, er urimeligt, er den da forpligtet til af egen drift – i forbindelse med fastlæggelsen af retsvirkningerne i overensstemmelse med national lovgivning – også at tage højde for den urimelige karakter af de øvrige kontraktvilkår, som ikke er blevet påberåbt at sagsøgerne i deres søgsmål, idet den respekterer parternes ret til at fremsætte bemærkninger i den kontradiktoriske procedure? Finder officialmaksimen som omhandlet i Domstolens praksis ligeledes anvendelse, hvis sagsøgeren er en forbruger, eller udelukker disposi-</p>			
---	--	--	--

	tionsmaksimen, i betragtning af den rolle, som den spiller i sagen som helhed, og sagens nærmere omstændigheder, i givet fald, at der foretages en undersøgelse af egen drift?			
C-249/17	<p>Ryanair</p> <p>a) Er en fremtidig hensigt om at levere administrationsydelser til målet for en erhvervelse, såfremt det lykkes at gennemføre erhvervelsen, tilstrækkelig til at godtgøre, at den potentielle erhverver udøver økonomisk virksomhed i henhold til sjette momsdirektivs artikel 4, således at moms, som den potentielle erhverver opkræves på varer eller tjenesteydelser, der leveres med henblik på at fremme den relevante erhvervelse, potentielt kan anses for indgående moms for den påtænkte økonomiske aktivitet, der består i levering af sådanne administrationsydelser, og (b) er der tale om en sådan tilstrækkelig »direkte og umiddelbar tilknytning« som opstillet af Domstolen [i dom af 27. september 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495)] mellem tjenesteydelser, leveret af fagfolk, i forbindelse med en sådan potentiel erhvervelse og udgående ydelser, der består i den potentielle levering af administrationsydelser til målet for erhvervelsen i tilfælde af, at det lykkes at gennemføre erhvervelsen, således at der består en ret til fradrag for så vidt angår den moms, der skal betales af disse tjenesteydelser, leveret af fagfolk?»</p>	Skatteministeriet	GA	03.05.18
T-653/16	<p>Malta mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (1) vedrørende en begæring om aktindsigt registreret med referencen GESTDEM 2015/5711, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	03.05.18
C-82/16	<p>K. e.a. (uddrag af spørgsmål)</p> <p>1) Skal EU-retten, navnlig artikel 20 TEUF og artikel 5 og 11 i direktiv 2008/115/EF, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 24, fortolkes således, at den under visse omstændigheder er til hinder for en national praksis, hvorefter en ansøgning om opholdstilladelse som familiesammenført – indgivet af en tredjelandstatsboger, der er familiemedlem til en unionsborger i den medlemsstat, hvor denne unionsborger bor og har statsborgerskab, og som ikke har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering (herefter »den statiske unionsborger«) – ikke bliver behandlet, særskilt eller i forbindelse med en afgørelse om udsendelse, af den grund alene, at den pågældende tredjelandstatsborger, der er familiemedlem, er omfattet af et forbud mod indrejse i Europa? a) Har det ved bedømmelsen af sådanne omstændigheder betydning, at der mellem tredjelandstatsborgeren, der er familiemedlem, og den statiske unionsborger består et afhængighedsforhold, der er mere vidtgående end et rent familiemæssigt bånd? I bekræftende</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	07.05.18

	<p>fald, hvilke faktorer skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om der består et sådant afhængighedsforhold? Kan der herved henvises til retspraksis vedrørende retten til respekt for familielivet i EMRK's artikel 8 og chartrets artikel 7? b) Hvad særligt angår mindreårige børn, kræver artikel 20 TEUF mere end et biologisk bånd mellem den tredjelandsstatsborger, der er forælder, og det barn, der er unionsborger? Har det herved betydning, at personerne bor sammen, eller er det tilstrækkeligt med følelsesmæssige og økonomiske bånd, såsom en besøgs- eller samværsordning og betaling af underhold? Kan der herved henvises til Domstolens dom af 10. juli 2014 i sag C-244/13, Ogie-rakhi, præmis 38 og 39, af 16. juli 2012, Singh. m.fl., sag 218/14, præmis 54, og af 6. december 2012, O og S, forenede sager C-356/11 og C-357/11, præmis 56? Se i denne forbindelse også den verserende præjudicielle forelæggelse C-133/15. c) Har [...]</p>			
C-33/17	<p>Čepelnik</p> <p>I. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, hvis betalingsstoppet og sikkerheden alene tjener til sikring af en eventuel bøde, som først idømmes inden for rammerne af en særskilt procedure mod en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, hvis tjenesteyderen med hjemsted i en anden medlemsstat, som skal pålægges en bøde, i sagen om pålæggelse af sikkerhedsstillelsen ikke har adgang til retsmidler mod pålæggelsen af sikkerhedsstillelsen, og den indenlandske ordregivers klage over denne afgørelse ikke har opsættende virkning.</p> <p>b. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	08.05.18

	<p>marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn alene af den grund, at tjenesteyderen har hjemsted i en anden EU-medlemsstat.</p> <p>c. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, selv om denne endnu ikke er forfalden, og den endelige værkslejløns størrelse på grund af modkrav og tilbageholdelsesrettigheder endnu ikke er fastlagt.</p>			
C-304/17	<p>Löber</p> <p>Hvilken domstol har i henhold til artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt som følge af prospektansvar, når</p> <ul style="list-style-type: none"> – investoren traf den investeringsbeslutning, der var forårsaget af det fejlagtige prospekt, på sin bopæl – og på grundlag af denne beslutning overførte købsprisen for det værdipapir, som vedkommende havde erhvervet på det sekundære marked, fra sin konto i en østrigsk bank til en afregningskonto i en anden østrigsk bank, hvorfra købsprisen derefter blev overført til sagsøgte på grundlag af ordre fra sagsøgeren <p>(a) Den ret, inden for hvis jurisdiktion investoren har sin bopæl,</p> <p>(b) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, som sagsøgeren har en bankkonto i, hvorfra vedkommende har overført det investerede beløb til afregningskontoen, befinder sig,</p> <p>(c) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, afregningskontoen føres i, befinder sig,</p> <p>(d) den af ovennævnte retter, som sagsøgeren vælger at anlægge sag for, eller</p> <p>(e) slet ingen af ovennævnte retter?</p>	Finanstilsynet	GA	08.05.18
T-283/15	<p>Esso Raffinage v ECHA</p> <p>Påstande: Søgsmålet antages til realitetsbehandling. Afgørelsen af 1. april 2015, truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (herefter »ECHA«) i medfør af forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering,</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	08.05.18

	<p>vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (herefter »REACH-forordningen«) om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), i form af en skrivelse med overskriften »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006« (erklæring om manglende overholdelse på baggrund af en afgørelse om dossiervurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, herefter »SONC «) og dens bilag (referencenummer CCH-C-0000005770-74-01/F), annulleres. Sagen hjemvises til ECHA's administrerende direktør og det præciseres, at enhver ny afgørelse truffet af ECHA skal tage hensyn til de begrundelser for annullation, der er anført i Rettens dom, samt alle relevante og ajourførte oplysninger. ECHA tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med denne sag. Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.</p>			
C-124/17	<p>Vossloh Laeis</p> <p>a. Er en bestemmelse i en medlemsstat, der opstiller som betingelse for, at en økonomisk aktør kan vise sin pålidelighed, at denne har gjort indgående rede for forholdene og omstændighederne i forbindelse med eventuelle skader som følge af overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen gennem et aktivt samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndighederne, men også med den ordregivende myndighed, forenelig med bestemmelserne i artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, sammenholdt med artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU?</p> <p>b. I tilfælde af, at spørgsmål 1.a) besvares benægtende: Skal artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU i sammenhængen da fortolkes således, at den pågældende økonomiske aktør for at vise sin pålidelighed i det mindste er forpligtet til at opklare sagen over for den ordregivende myndighed i et sådant omfang, at denne kan bedømme, om de trufne konkrete foranstaltninger til at vise aktørens pålidelighed (tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger samt skadeskompensation) er egnede og tilstrækkelige?</p> <p>c. For de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU regulerede fakultative udelukkelsesgrunde udgør den maksimale udelukkelsesperiode i henhold til artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24/EU tre år fra datoen for den relevante hændelse. Skal den relevante hændelse forstås allerede som realiseringen af de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU anførte udelukkelsesgrunde, eller er det afgørende det</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.05.18

	<p>tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed har sikkert og holdbart kendskab til, at udelukkelsesgrunden foreligger?</p> <p>d. Er det dermed i tilfælde af en realisering af udelukkelsesgrunden i artikel 5[7], stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU i form af en økonomisk aktørs deltagelse i et kartel ophøret af karteldeltagelsen eller myndighedens opnåelse af sikkert og holdbart kendskab til karteldeltagelsen, der er den relevante hændelse som omhandlet i artikel 5[7], stk. 7, i direktiv 2014/24/EU?</p>			
C-242/17	<p>LEGO</p> <p>a) Er EU-retten, og i særdeleshed artikel 18, stk. 7, i direktiv 2009/28/EF sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2011/438 af 19. juli 2011, til hinder for en national lovgivning, såsom ministerielt dekret af 23. januar 2012, og især dekretets artikel 8 og 12, som pålægger andre og mere vidtgående specifikke byrder end dem, der påhviler aktører, som har tilsluttet sig en frivillig ordning, der har været genstand for en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget i henhold til direktivets artikel 18, stk. 4? b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal de økonomiske aktører, der indgår i produktets forsyningskæde – selv om der er tale om aktører, der alene handler som trader, dvs. som mellemmand uden fysisk rådighed over produktet – da betragtes som omfattet af de i spørgsmål a) omhandlede EU-retlige bestemmelser?</p>	Energistyrelsen	GA	16.05.18
C-147/16	<p>Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen</p> <p>1. Er en national ret, ved hvilken der er anlagt sag mod en forbruger med påstand om opfyldelsen af en kontrakt, og denne ret efter de nationale retsplejeregler alene er beføjet til ex officio at efterprøve, om påstanden er i strid med de nationale regler om den offentlige orden, beføjet til på tilsvarende måde, også i udeblivelsessager, ex officio at efterprøve og fastslå, om den pågældende kontrakt er omfattet af [Rådets] direktiv [93/13/EF af 5. april 1993] om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, således som dette direktiv er gennemført i belgisk ret? 2. Skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for en erhvervsdrivende i EU-retlig forstand for så vidt angår aftalen om udbuddet af denne undervisning mod betaling af et studiegebyr, der eventuelt forhøjes med beløb til tilbagebetaling af omkostninger, som undervisningsinstitutionen har afholdt? 3. Er en aftale mellem en forbruger og en fri subsidieret undervisningsinstitution angående denne institutions udbud af subsidieret undervisning omfattet af direktiv 93/13 [...], og skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for erhvervsdrivende i direktivets forstand med hensyn til afta-</p>	Justitsministeriet	Dom	17.05.18

	len om udbuddet af denne undervisning?			
C-325/16	<p>Industrias Químicas del Vallés</p> <p>1) Er datoen for den i direktiv 2010/28/EU fastsatte frist med udtrykket »senest den 31. december 2010« i artikel 3, stk. 1, eller »[i]nden da« i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, ligeledes med henvisning til den 31. december 2010 i forbindelse med den frist på seks måneder, som der henvises til i ottende betragtning til direktiv 2010/28/EU, en endelig frist som følge af det formål, der kan udledes af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991, hvorefter medlemsstaterne ikke kan udvide fristen, således at beregningen heraf udelukkende kan ske i henhold til dette direktiv? 2) Såfremt det måtte fastslås, at fristen kan forlænges, skal afgørelsen herom da træffes uanset de nærmere procedureregler vedrørende anmodning om og vedtagelse af forlængelsen, eller, eftersom dette henhører under medlemsstaternes kompetence, skal den træffes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, idet de i direktivets artikel 3, stk. 1, fastsatte procedureregler er rettet mod medlemsstaterne?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.05.18
C-585/16	<p>Alheto</p> <p>Grundet antallet af forelagte spørgsmål i sagen, er nedenstående kun et uddrag. Sagen vedrører: 1. Følger det af artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95, sammenholdt med artikel 10, stk. 2, i direktiv 2013/32 og artikel 78, stk. 2, litra a), TEUF, at: A) den tillader, at ansøgningen om international beskyttelse indgivet af en statsløs af palæstinensisk oprindelse, som er registreret som flygtning af De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), og som før indgivelsen af ansøgningen var bosat i dennes aktivitetsområde (Gazastrøben), behandles som en ansøgning i henhold til artikel 1, afsnit A, i Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling af 1951 i stedet for som en ansøgning om international beskyttelse i henhold til denne konventions artikel 1, afsnit D, andet punktum, under forudsætning af, at ansvaret for at behandle ansøgningen er overtaget af andre end familiære eller humanitære grunde, og behandlingen af ansøgningen er reguleret ved direktiv 2011/95? B) den tillader, at en sådan ansøgning ikke kontrolleres med hensyn til betingelserne i artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95, og Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af denne bestemmelse dermed ikke finder anvendelse? 2. Skal artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95 sammenholdt med samme direktivs artikel 5 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som den i hovedsagen omhandlede i artikel 12, stk. 1, nr. 4, i Zakon za ubezhisteto i bezhantsite (asyl- og flygtningelov, herefter »ZUB«), som i den gældende affattelse ikke indeholder nogen udtrykkelig bestemmelse om ipso facto-beskyttelse for palæsti-</p>	Udenrigsministeriet	GA	17.05.18

	<p>nensiske flygtninge og ikke indeholder den betingelse, at beskyttelsen af en eller anden grund er bortfaldet, samt således, at artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95 er tilstrækkelig præcis og ubetinget og derfor har direkte virkning, således at den også finder anvendelse, uden at den person, som søger international beskyttelse udtrykkeligt har påberåbt sig den, hvis ansøgningen som sådan skal behandles i henhold til flygtningekonventionens artikel 1, afsnit D, andet punktum?</p> <p>[...]</p>			
--	--	--	--	--